

KAIP ELGTIS ANT UŽŠALUSIŲ VANDENS TELKINIŲ

Spaudžiant šalčiams, ir didieji šalies vandens telkiniai pasidengia ledu, kurio ypač laukia poledinės žūklės mėgėjai. Deja, ant netvirto ledo kasmet įvyksta nemažai skaudžių nelaimių. Kiekvieną kalendorinę žiemą šalies ugniagesiai gelbėtojai vandenyje ir ant ledo atlieka beveik šimtą gelbėjimo darbų, kurių metu išgelbėja dešimtis žmonių, tarp kurių būna keli vaikai bei suranda ir ištraukia dešimtis skenduolių, tarp kurių taip pat būna keli vaikai. Siekiant išvengti tokių skaudžių nelaimių, norime priminti ir patarti gyventojams, kaip elgtis ant užšalusius vandens telkinių.

Ledas laikomas tvirtu, jeigu jo storis yra daugiau kaip 7 centimetrai. Tik toks ledas jau gali išlaikyti žmogų. Tačiau kad jis išlaikytų grupę žmonių, jo storis turi būti ne mažesnis kaip 12 cm. Tvirtas ledas visada turi mėlyną arba žalią atspalvį, o matinės baltos spalvos arba geltono atspalvio ledas yra netvirtas. Trapus ledas susidaro ir tose vietose, kur įteka upeliai, yra šaltinių. Ledas labai pavojingas ir atodrekių metu. Ant ledo ypač mėgsta žaisti vaikai, todėl nepalikite jų be priežiūros bei iš anksto įspėkite apie galimus pavojus.

Prieš lipdami ant ledo, apsidairykite, ar arti nėra praminto takelio, paliktų pėdų. Jeigu yra, eikite jomis, nes tai jau išbandytas kelias. Einant ledu reikia turėti tvirtą lazda arba peikena ir ja tikrinti ledo stiprumą. Jeigu sudavus į ledą ant jo pasirodo vanduo, reikia nedelsiant grįžti į krantą. Eiti ledu reikia čiuožiant, neatitraukiant kojų. Jeigu ledu eina grupė žmonių, atstumas tarp jų turi būti ne mažesnis kaip 5 metrai. Einant ledu reikia aplenkti vietas, kurios užneštos sniegu arba pripustytos pusnių, nes po sniegu ledas visada yra plonesnis.

Poledinės žūklės mėgėjams būtina turėti ir gelbėjimosi priemonių. Pavyzdžiui, virvę su svareliu, kurią galima būtų numesti skęstančiajam ar gelbėtojams. Gelbėjimo liemenė apsaugos ne tik nuo vėjo, bet ir neleis nugrimzti po ledu. Dar viena efektyvi gelbėjimosi priemonė – smaugai, su kuriais lengva įsikabinti į ledą net nuo šalčio sugrubusiomis rankomis.

Jei visgi įlūžote, nepasiduokite panikai ir nepraraskite savitvardos. Ropškites ant ledo į tą pusę, iš kurios atėjote, o ne plaukite pirmyn. Nesikapanokite vandenyje ir visu kūno svoriu neužgulkite ledo krašto. Ant ledo užšliaužti reikia plačiai ištiesus rankas, kad padidėtų atramos plotas. Pasistenkite kaip galima daugiau krūtine užgulti ledą, paskui atsargiai ant jo iškelti vieną koją, po to kitą. Užšliaužus ant ledo, negalima tuojau pat stotis. Reikia nusiridenti nuo eketės kuo toliau į tą pusę iš kur atėjote, nes ten ledas tvirtesnis. Tik išlipus ant kranto reikia bėgti, kad sušiltumėte ir kuo greičiau pasiektumėte šiltą vietą.

Jeigu pastebėjote skęstantį žmogų, tuoj pat šaukite jam, kad skubate į pagalbą. Gelbėjant reikia veikti greitai ir ryžtingai, nes šaltame vandenyje žmogus greitai sušąla, o permirkę rūbai neleidžia jam ilgai išsilaikyti vandens paviršiuje. Artintis prie eketės reikia labai atsargiai, geriausia šliaužte, plačiai ištiesus rankas. Jei yra galimybė, po savimi patieskite slides ar lentą ir šliaužkite ant jos. Prišliaužti prie pat eketės krašto negalima, nes ledas įlūš, jeigu jūs mėginsite skęstančiajam paduoti ranką ir jį ištraukti. Ledas išlaiko žmogų tik už 3 - 4 metrų nuo eketės krašto, todėl skęstančiajam reikia ištiesti slidę, slidžių lazda, lentą ar numesti virvę. Gelbėjimui galima panaudoti ir tvirtai surištus šalikus.

Ištraukus žmogų ant ledo, reikia su juo kuo toliau šliaužti nuo pavojingos vietos ir kaip galima greičiau skendusį pristatyti į šiltą vietą. Čia nukentėjusį pagirdyti karšta arbata, perrengti sausais rūbais, suteikti pirmąją medicinos pagalbą.

Taigi, prašome gyventojų, ypač poledinės žūklės mėgėjų, nerizikuoti gyvybe ir nelipti ant pirmojo ledo, o dėl plikšalos apledėjus pakrantėms, būti atsargiems prie vandens telkinių.